Dosarul nr.21r-1571/24
nr. 1-23071404-02-21r-04092024

D E C I Z I E

25 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
în componența:
Președintele completului, judecător Spoială Alexandru
judecători Beșelea Eugeniu
Chiroșca Igor

a judecat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului, în interesele condamnatului, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.21-104/2023 din 01 august 2024.

Procedura de înștiințare fiind îndeplinită.

Verificând legalitatea încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

1. La 18.05.2023, Penitenciarul nr. 9 - Pruncul a înaintat un demers cu privire la cumularea pedepselor aplicate în privința condamnatului Igor Chirica.

2. În motivarea demersului, a invocat că, Igor Chirica a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iulie 2022 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217^1 alin.(3) lit. b) și f) Codul penal la 4 ani închisoare, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita orice activitate în domeniul circulației medicamentelor și a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. Conform art.84 alin.(4) Codul penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentință Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2020, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței, adică din 21 iulie 2022.Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2023 a fost menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iulie 2022. Susține că, tot el, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20

decembrie 2022 a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217[1] alin.(4) lit. d) Codul penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage pe un termen de 5 ani. Termenul executării pedepsei a fost calculat din 24.01.2022. Sentința dată a intrat în vigoare la 04.01.2023. Solicită cumularea pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 iulie 2022 și sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 decembrie 2022, stabilirea tipului de penitenciar în care condamnatul urmează să execute pedeapsa în continuare, precum și începutului termenului de executare a pedepsei.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.21-104/2023 din 01 august 2024 a fost dispus: 1) Se admite demersul Penitenciarului nr. 9 - Pruncul cu privire la cumularea pedepselor aplicate în privința condamnatului Igor Chirica. 2) Conform art.84 alin.(4) Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate condamnatului Igor Chirica prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.07.2022 și prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022, i se stabilește definitiv lui Igor Chirica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage pe un termen de 5 ani. 3) Termenul de pedeapsă urmează a fi calculat începând cu 01.08.2024, cu includerea în termenul de pedeapsă timpul aflării lui Igor Chirica în detenție de la 24.01.2022 până la 01.08.2024.

4. Nefiind de acord cu încheierea dată, a declarat recurs avocatul, în interesele condamnatului, prin care solicită, casarea încheierii judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 01.08.2024, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care demersul Penitenciarului Nr. 9 - Pruncul cu privire la cumularea pedepselor aplicate în privința condamnatului Chirica Igor să fie admis parțial cu aplicarea în temeiul art. 84 Codul penal a unei pedepse mai blânde decât cea solicitată de reprezentantul penitenciarului

5. În susținerea recursului a invocat faptul că, soluția instanței de fond neîntemeiată și ilegală. Potrivit art.84 alin.(1) din Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând, pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni

prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. Alin.(4) din Codul penal, stipulează că, conform prevederilor art. 84 alin.(l)-(3) se stabilește pedeapsa şi în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. In acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. La caz, instanța de fond neîntemeiat a aplicat art.84 alin.(4) Codul penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022 și prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.07.2022 stabilindu-i definitive lui Chirică Igor o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea şi manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage pe un termen de 5 ani. În opinia apărării, pedeapsa definitivă astfel cum a fost individualizată de către prima instanță nu corespunde atât principiului proporționalității, cât şi scopului prevăzut în art.61 Codul penal, cuantumul acesteia nefiind dozată corespunzător, iar fată de natura şi gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a ei, pedeapsa definitivă stabilită condamnatului nu este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii. Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt și de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, concisă şi fermă, într-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil. În același timp se precizează că, obligația instanței de a-şi motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existență unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis ca o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) §85)*. Colegiul penal consideră că, argumentele invocate de participanții la proces sunt importante pentru rezultatul procesului şi

necesită un răspuns concret în hotărâre. Pe când abținerea instanței ierarhic inferioare de furnizarea unui răspuns explicit la un șir de argumente invocate, constituie o încălcare a art. 6 alin. (1) CEDO, deoarece participanților nu le-a fost acordată posibilitatea de a şti dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse, şi în ultimul caz, cauzele acestei respingeri. Pentru a pronunța încheierea privind admiterea cererii înaintate de Penitenciarul nr. 9 - Pruncul, privind aplicarea prevederilor art.84 Codul penal, judecătorul fondului eronat a concluzionat că demersul instituției penitenciare este corect înaintat, or pe rolul Curții de Apel Chișinău şi a Curţii Supreme de Justiție se mai află cauze penale de învinuire a lui Chirică Igor, care se află în curs de examinare, fapt ce se confirmă de informația prezentată de pe portalul instanțelor de judecată. În acest context, instanța deși era obligată să examineze şi să se expună asupra fiecărui motiv, argument, aspect de încălcare a prevederilor legale, invocate în acest sens în cererea înaintată, potrivit acestor prevederi legislatorul a prevăzut expres rolul activ pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanțelor cauzei. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin c. Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs”. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (*c.f. Hirvisaariv. Finland, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001*). Mai mult, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că, cererile lor au fost analizate cu atenție şi oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar. Analiza pe care instanța o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept care i-au format convingerea, în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, concisă şi fermă, întru-un cuvânt să aibă putere de convingere. La fel de exactă trebuie să fie motivarea şi în ce privește cererile pe care le-a respins. Nemotivarea hotărârii sau o motivare necorespunzătoare vor atrage casarea ei. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil, în același timp se precizează că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) §85*). Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea

corectă a cauzei, ceea ce instanța care a examinat fondul nu a efectuat, prin ce au fost încălcate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat serveşte drept temei pentru anularea încheierii atacate şi remiterea cauzei la o nouă reexaminare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6. Conform art.447 alin.(1) - (2) Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*. Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referință. Astfel, examinarea cauzei a avut loc în lipsa părților la proces.

7. *Examinând materialele prezentate, în raport cu motivele recursului declarat, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul penal reține că recursul este nefondat și pasibil de a fi respins reieșind din următoarele considerente*

8. Conform art.437 alin.(1), pct. 4) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac*

9. Conform art.448 alin.(1) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*.

10. Conform art.449 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

11. Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) lit. a) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.* Conform art.441 alin.(2) Codul de procedură penală, "Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444 Codul de procedură penală, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga

cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs”.

12. Conform art.469 Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: 1) liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blândă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amânarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vârstă de până la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amânării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.4722 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatului pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical alienaților (art.101 din Codul penal); 13[1]) internarea forțată într-o instituție ftiziopneumologică (art.96[1] din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 şi 10[1] din Codul penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripție ale executării sentinței de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităților care apar la punerea în executare a pedepselor; 17[1]) constatarea condițiilor de detenție a condamnaților;* ***18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați****.*

13. În corespundere cu prevederile art.470 alin.(1) Codul de procedură penală, *chestiunile privind executarea hotărârilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 1)-4), 6)–16), 171) şi 18) se soluționează de către instanța de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.*

14. Conform art.471 alin.(1) Codul de procedură penală, prevede că chestiunile specificate la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11) şi 14) se soluționează de către judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art. 469 alin. (1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa.

15. Potrivit art.84 alin.(4) din Codul penal, *conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracțiuni săvârşite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.*

16. Din materialele cauzei rezultă că prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.07.2022, Igor Chirica a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217^1 alin.(3) lit. b), f) Codul penal, cu aplicarea unei pedepse de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita orice activitate în domeniul circulației medicamentelor și a substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani. Conform art.84 alin.(4) Codul penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentință Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2020, stabilindu-i-se o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei a fost calculat din data pronunțării sentinței, adică din 21 iulie 2022. Infracțiunea a fost comisă la data de 20.10.2018.

17. Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.02.2023 a fost menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21.07.2022.

18. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022 , Igor Chirica a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217^1 alin.(4) lit. d) Codul penal, cu aplicarea unei pedepse de 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage pe un termen de 5 ani. Termenul executării

pedepsei a fost calculat din 24.01.2022. Infracțiunea a fost comisă în perioada anului 2021 – 24.01.2022.

19. Prin urmare Colegiu penal consideră că instanța de fond corect a analizat situația de fapt și raportând circumstanțele cauzei la normele materiale și procedurale aplicabile cazului examinat, și corect instanța a ajuns la concluzia că, demersul este întemeiat, urmând a fi aplicate regulile cumulului parțial al pedepselor, prin prisma art.84 alin.(4) Codul penal.

20. Colegiul penal atestă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.02.2023 nu a fost cumulată pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022. Astfel, instanța de recurs consideră întemeiate constatările și lucrările primei instanțe privitor la cumularea pedepselor aplicate în privința condamnatului Igor Chirica. La caz, la emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07.02.2023, instanța a omis a se expune pe marginea cumulării pedepsei, aplicate condamnatului Chirica Igor prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022.

21. Referitor la argumentele părții recurente, Colegiul penal reiterează că, aceste argumente urmează a fi respinse ca fiind pur declarative, or aceste aspecte au fost luate în considerație de către instanțele de judecată la stabilirea pedepselor deja aplicate a căror cumulare se solicită. Astfel, corectarea şi reeducarea lui Chirica Igor este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate.

22. Prin urmare în lumina considerațiunilor relatate supra, Colegiul stabilește că soluția instanței de judecată este una legală și întemeiată și temei de casare nu au fost constatate, or instanța de judecată a ținut cont de circumstanțele cauzei şi de personalitatea vinovatului și a stabilit pedeapsa echitabilă. Referitor la alegațiile recurentului precum că prima instanță a dat o apreciere superficială materialelor cauzei și circumstanțelor comiterii infracțiunilor astfel că urma a-i fi stabilită o pedeapsă definitivă mai blândă, Colegiul penal reiterează că, acestea poartă un caracter pur declarativ, iar în consecință soluția instanței de judecată este una corectă.

23. În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

24. Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea

tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

25. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

26. Pentru motivele expuse, în conformitate cu art.449 alin.(1), pct. 1), lit. a) Codul de procedură penală, Colegiul penal va respinge recursul avocatului în interesele condamnatului declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.21-104/2023 din 01 august 2024, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea recurată este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost reținute.

27. În conformitate cu prevederile art.469 – art.471 Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului, în interesele condamnatului, și menține fără modificări încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.21-104/2023 din 01 august 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător Spoială Alexandru

judecător Beșelea Eugeniu

judecător Chiroșca Igor